

1961 senesinde Almanya ve Türkiye hükümetlerinin arasında bir anlaşma imzalandı: Türkiyeden yüzbinlerce işçi çalışmak için Almanya'ya gönderildi. O zamanlarda Almanya'nın ekonomisi çok hızlı idi ve kısa zaman içinde çok işçiye ihtiyaç vardı. Sanılırdı ki, o işçiler ancak kısa bir zaman Almanya'da kaldıktan sonra hemen Türkiye'ye dönecekler. O yüzden Almanya hükümetinin programları yoktu, bu Türk işçileri Alman toplumun (obştestvo) içine integre etsinler, yani Almanyadaki durumlarına uygun bir yaşam stili kazandırsınlar. Ancak birkaç seneden beri hükümet yollar arıyor, nasıl Almanya'daki yabancıları Almanyanın toplumuna katsın. Sık sık "ikinci bir toplum, müslüman toplumu" gibi sloganlar atılıyor. Çoğu kişi suçu müslümanlarda arıyor: "Onlar zaten integre olmak istemiyorlar", deniliyor.

Ama yabancıların çoğu için Almanları anlamak çok zordur - hem dilleri, hem de kültürleri farklı. Berlin kasabası yabancılara çoğu vakit ters, soğuk ve insanlıktan uzak bir yer olarak görünüyor ve orada kendi yolunu ancak çok zor bulurlar. Yabancılara çok daha kolay geliyor, hep kendi insanların arasında kalsınlar. Berlin'in kimi mahallelerinde Türkler kendilerini sanki Türkiye'de hissederler: orada Türk fırınlar, doktorlar, avukatlar, kahveler ve camiler var. Başka mahalleler gene, bütün Arapların elindedirler.

Berlin'de en azında 200.000 türk ve aşağı yukarı 15.000 Bulgaristanlı türkler yaşıyor. Onların 60% de sosyal zayıf durumdadırlar. Onların problemleri çoğu vakit sosyaldır: işsizlik, gençlerin okul diplomaları yok, Alman dilini bilmezler ve devlet yerlerinde derdini anlatamazlar.

Berlin'de kimi imanlılar uğraşıyorlar, Türklere yardım etsinler. Türklerin yaşadıkları mahallelerde kimi sosyal projeler başlatırmışlar, mesela: okula giden kızanlara derslerde yardım, gençler için bilgisayar (komputer) dersleri, anneler için Almanca kursları ve devlet yerlerine gitmek için yardım.

Başka kiliseler gene, daha fazla ruhsal konularda işliyorlar: müslümanların ana dilinde toplantı, broşürler dağıtmak ve İsa filmini göstermek. İmanlılardaki düşünce şu ki, Rab saklıdan birçok kişi bu haber için hazırlamıştır, yeter ki, biz o kişileri bulalım. Onlara imanlı hayat nedir diye göstermek istiyorlar.

20 seneden beri müslüman halkların arasında işleyen Alman imanlılar var. Ama ne yazık ki, bugüne kadar kalıcı ruhsal meyva çok azdır. Kimi müslümanlar İsa kurtarıcı olarak kabul etmişler - aşağı yukarı 50 kişi. Onların çoğu da Alman kiliselere katılıyor.

Berlin'deki toplantılar şimdiye kadar müslüman yabancılara müjdeyi getirmek konusunda çok ağır davrandılar. Büyük bir dua konusu şu ki, her bir halk için en azında bir topluluk sorumluluk alsın, yani o halk için dua etsinler, onların arasında işleyenlere destek versinler ya da kendi aralarından kişilere görev versinler.

Son yıllar içinde türkçe konuian bir topluluk meydana geldi. Önderlerinden biri Türkiye'den gelen Yılmaz kardeşdir, iki de Amerikalı önder var. Uzun yıllardan beri devam eden bir problem: Bulgaristalı türk kardeşler ile Türkiyeli kardeşlerin arasında büyük farklılıklar var. Onları bir kilisede toplamak zor oluyor.

DUA KONULARI:

- Rab kimi kiliselere bir arzu ve istek versin, Berlin'de yaşayan müslüman yabancılara müjdeyi getirmeye
- Müslümanların arasında işleyenler bilsinler, ne kadar günlük hayatta yardım etsinler ve ne kadar ruhsal konularda konuşsunlar
- Rab, müjdeye karşı açık ve İsa'yı kabul etmek için kalıcı karar veren aileler hazırlasın
- Bulgaristanlı türk imanlıların düşünce tarzı değişsin: artık Bulgaristan'da bulunmadıklarını anlasınlar, ona göre toplantılarında da değişiklikler yapsınlar. Türkiye'den gelen imanlılarla birlikte bir bedende yaşamayı öğrensinler.

